

בש"פ 803/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 803/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י' בשבט התשפ"ג (01.02.2023)

בשם המבקשת: עו"ד יוסף קנפו

בשם המשיב: עו"ד עלי אבו לבן

החלטה

- לפני בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב-90 יום החל מיום 21.02.2023 או עד למתן פסק דין בת"פ 56678-02-22 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.
- ביום 24.02.2022 הוגש נגד המשיב וזוגתו (להלן: האם), כתב אישום המייחס להם עבירות של תקיפת קטין או חסר ישע, לפי סעיפים 368ב(א) סיפא ו-368ב(ב) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); התעללות בקטין לפי סעיף 368 סיפא לחוק; הפרת חובה של הורה או אחראי לפי סעיף 337 לחוק; שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק; והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

3. כמתואר ברקע לכתב האישום, המשיב והאם התגוררו יחד בדירה בדימונה (להלן: הדירה), עם מ.ר, ד.מ, נ.ר ו-א.ב. הקטינים (להלן: הקטין מ', הקטין ד', הקטינה נ' והקטינה א' בהתאמה) - הקטינים מ', ד' ו-נ' הם ילדיה של האם מנישואיה הקודמים).

על-פי עובדות כתב האישום שביסוד האישום הראשון, במספר מועדים שונים תקף המשיב את הקטין ד' וגרם לו לחבלות של ממש, כאשר האם נוכחת, בכך שהיכה אותו בידיו בבטנו, בגבו, בפניו; או הלם בו בחוזקה באמצעות חגורה. במועד אחד המשיב הלם בקטין ד' בחוזקה, וכתוצאה מעוצמת המכות - הוטח ראשו של הקטין בקיר וברצפה, וכתוצאה מפגיעה זו הקטין נחבל, נפצע בפיו ודימם, ושתי שיניו הקדמיות נשברו. במועד נוסף, בעקבות דיווח של שכנה ששמעה את קול הצרחות של הקטין ד', בעקבות תקיפה של המשיב, הגיעו שוטרי ופיקח לדירה ודפקו בדלת, ובהוראת המשיב והאם, סירבו הקטינים לפתוח את הדלת באמתלה כי ההורים אינם. בזמן שהשוטרי והפיקח שוחחו עם הקטינה א' מבעד לדלת, המשיב והאם טשטשו את החבלות על פניו של הקטין ד' באמצעות איפור, ונמלטו בחשיכה עם הקטינה ב', והקטין ד' דרך חלון הדירה בקומה השנייה, ועברו דרך גג מאולתר ורעוע שעשוי היה להתמוטט מכובד משקלם. המשיב והאם התחבאו מפני המשטרה, בנישה שבין שני בניינים כשהם עומדים על גגון מאולתר רעוע, שגם הוא עשוי היה להתמוטט מכובד משקלם.

כעולה מעובדות האישום השני, ביום סוער וחורפי, תקף המשיב את הקטין מ' באגרופים בבטנו ובפניו, כאשר האם נוכחת. מיד לאחר מכן, כשהקטין מ' בוכה וכאוב, הענישה האם את הקטין מ' בכך שהורתה לו לעזוב את הדירה, במזוג אוויר קר וסוער, למשך כחצי שעה - כשהוא לבוש חולצה קצרה ונועל כפכפים קרועים לרגליו. אחד השכנים הבחין בקטין מ' עומד מחוץ לבניין מגוריו, כשהוא בוכה, כאוב ורועד מקור. השכן ניגש לקטין מ' להושיט לו עזרה, אז הסביר הקטין תוך שהוא ממרר בבכי, שבהוראת האם הוא חייב להיות מחוץ לביתו.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 07.03.2022 הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וביקש להפנות את המשיב לקבלת תסקיר שירות המבחן.

5. ביום 08.05.2022 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב, בו צוין כי המשיב מביע חוסר מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי, והפער בין הצגתו את עצמו לבין הדיווחים שהתקבלו ממקומות שונים - מעלה כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות. ביחס לחלופות המעצר והמפקחים שהוצעו, נמצא שהמפקחים נוטים להזדהות יתר עם המשיב ולעמדה מגוננת כלפיו, שיש בהם כדי לפגום ביכולתם להציב לו גבולות. לפיכך, לא הומלץ על שחרור המשיב לחלופת מעצר. ביום 12.06.2022, הוגש תסקיר משלים בעניין המשיב, לבקשתו, בו נבחנו מפקחים נוספים שהוצעו על-ידו, ואף אלה לא נמצאו מתאימים, ומשכך, ובהיעדר מוטיבציה טיפולית מטעם המשיב, לא הומלץ על שחרורו.

6. בהחלטה מיום 29.06.2022, קבע בית משפט קמא כי לא עולה הצדקה לסטות מהמלצת שירות המבחן בעניינו של המשיב, ובהתאם הורה על מעצרו עד תום ההליכים.

7. משלא הסתיים משפטו של המשיב בחלוף תשעה חודשים, הורה בית המשפט בבש"פ 7860/22 (כב' השופט י' אלרון), בהסכמת בא-כוח המשיב, על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים.

הבקשה דנא

8. בבקשה להארכת מעצר שלפניי נטען, כי המעשים המיוחסים למשיב חמורים ביותר ומלמדים על המסוכנות הנשקפת ממנו, וכי מסוכנות זו אף נלמדת מהתרשמותו של שירות המבחן בתסקירים שהוגשו בעניינו, ומעברו הפלילי. כמו כן, צוין כי עבירת שיבוש מהלכי משפט בה מואשם, מקימה חשש כי המשיב יפעל לשיבוש מהלכי משפט אם ישוחרר.

ממעצרו. אשר להתקדמות ההליך העיקרי, צוין כי התקיימו שני מועדי הוכחות, וכי קבועים לעת עתה שני מועדי הוכחות נוספים.

9. בדיון שנערך לפני היום, 01.02.2023, טען בא-כוח המשיב, כי אומנם ייתכן שבית המשפט קמא יסיים את שמיעת הראיות בתיק, בשני המועדים הקבועים - האחד ליום 27.02.2023, והשני ליום 06.03.2023 - אך היה ובית המשפט לא יסיים את שמיעת ההוכחות במועדים אלה, ראוי לחזור ולשקול את שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים. וזאת, נוכח פרק הזמן הלא קצר שעבר מאז מתן ההחלטה בדבר מעצרו של המשיב; והעובדה שבשלושת החודשים האחרונים לא נשמעו ראיות בתיק. בא-כוח המשיב הוסיף וציין, כי ככל שהמשיב יורשע במיוחס לו בסוף ההליך, ייתכן ויושת עליו עונש שאינו חמור.

10. בא-כוח המבקשת הדגיש בפני בית המשפט את חומרת העבירות המיוחסות למשיב, את האכזריות שהתלוותה אליהם שעה שמדובר בקטינים שהיו תחת משמרתו, וכן את האלימות שנקט כלפי בת זוגו. עוד הוסיף בא-כוח המבקשת, כי נבחנה כבר חלופת מעצר בעניינו של המשיב, אולם זו נמצאה כבלתי ראויה על-פי תסקיר המעצר שהוגש ועל-ידי בית המשפט. לבסוף ציין בא-כוח המבקשת, כי הצדדים עושים את מירב המאמצים כדי לסיים את שמיעת הראיות בתיק, כאשר לשיטתו, התביעה צפויה לסיים את השמעת עדיה כבר בישיבה הקרובה. בהתאם לכך, לעמדת המבקשת סיום ההליך נמצא באופק הלא רחוק.

דיון והכרעה

11. דין הבקשה להתקבל.

12. בהיעדר חלופת מעצר מתאימה, הדעת נותנת שבשל אופיו של המשיב, כפי שעולה לכאורה מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום - נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה אשר מצדיקה ואף מחייבת פיקוח הדוק ואפקטיבי. בית משפט זה נדרש לאזן בין זכויותיו של נאשם בפלילים, אשר כידוע, עומדת לו חזקת החפות, לבין אינטרסים של שמירה על שלום הציבור ובטחונו (בש"פ 4124/19 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (18.06.2019)). במקרה זה, סבורני כי ידם של האחרונים גוברים.

13. אינני מתעלם מכך שקצב התקדמות ההליך אינו משביע רצון, אך כפי שצוין בדיון לפני - רבות מן הדחיות נבעו מבקשות בא-כוח המשיב.

14. סוף דבר, מעצרו של המשיב מוארך בזאת ב-90 ימים החל מיום 21.02.23 או עד למתן פסק דין בת"פ 56678-02-22, לפי המוקדם. יחד עם זאת, מוצא אני לציין, שהיה ובית משפט קמא לא יסיים את שמיעת הראיות במהלך שני המועדים שנקבעו, יהיה נכון לשקול הגשת תסקיר מעצר משלים ועדכני שיבחן את האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בתנאים שיקבעו על-ידי בית משפט קמא.

ניתנה היום, י' בשבט התשפ"ג (1.2.2023).

ש ו פ ט